

1809 6/2 33: 2. Beh. af F. t. L. om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler m. v. 1810

[Rager.]

hold, hvis Udvikling bestemmes af den Lov, der her foreligger til Behandling.

Ud over disse Bemærkninger og en Anbefaling af Flertallets Ændringsforslag og af Lovforslagets Gennemførelse skal jeg ikke optage Tiden.

Munch-Petersen: De afgørende Kapitalgrupper her i Landet er altsaa enige om, at Valutaloven bør forlænges, og som Følge deraf er ogsaa de afgørende Partier her i Tinget enige om, at Valutaloven skal forlænges. Der er kun visse Grupper af Kapitalen, der er derimod, nemlig Importørgruppen. Som Følge deraf optræder det ærede Medlem Hr. Prieme, som Repræsentant for denne Gruppe, imod Valutaloven, og Det konservative Folkeparti, som altsaa er Tilhænger af Loven som Udtryk for de afgørende Kapitalgrupper, lader samtidig det ærede Medlem Hr. Prieme optræde her, hvorefter man har den behagelige Situation, at man kan sige til Vælgerne: Er I for Valutaloven, eller er I imod Valutaloven: Stem paa Det konservative Folkeparti! Det er behageligt, naar man har det indrettet saaledes, ligesom det er behageligt for Venstre, naar det kan sige: Er I imod Kriseforlig, eller er I for Kriseforlig: Stem paa Partiet Venstre!

Men den Omstændighed, at disse Partier er enige om at forlænge Valutaloven, er tillige et Varsko for Arbejderklassen om, at denne Valutalov sikkert ikke giver noget godt for Arbejderne. Ikke desto mindre er det jo et vigtigt Led i Agitationen ogsaa fra Det socialdemokratiske Partis Side imod Det kommunistiske Parti, at vi er imod denne Valutalov, og jeg forstaar godt, at det ærgrer Socialdemokratiet, at vi ogsaa i denne Sag indtager et Standpunkt, der er diametralt modsat det, Det konservative Parti indtager. For det har altid været Socialisme at være imod forskellig Slags Toldbeskyttelse eller anden Slags Beskyttelse, der skal virke til at holde Priserne oppe eller virke yderligere varefordyrende, og denne Lov indeholder jo for det første den Bestemmelse, som fritager Nationalbanken for Forpligtelsen til at indløse sine Sedler med Guld, og giver dermed Lovhjemmel for de Kronenedskæringer, som hidtil er sket, og de Kronenedskæringer, som

kan ventes i Fremtiden, eventuelt for en fuldkommen Inflation, og samtidig indeholder den forskellige importregulerende Foranstaltninger.

Importregulerende Foranstaltninger maa naturligvis være til for at beskytte højere Priser. Fra Kapitalens Side har man altid sagt, at Arbejderklassen ogsaa var interesseret i dette, fordi man derved kunde faa mere Beskæftigelse og derved ogsaa højere Arbejdsløn; men det har altid været et socialistisk Standpunkt at tilbagevise disse Talemaader fra Kapitalens Side om, at Varens Salgspris og Arbejdslønnen maatte variere proportionalt, og der er jo dog en Mulighed for, at man ogsaa gennem udenlandsk Konkurrence kunde tvinge dansk Kapitalisme til at afgive en Del af sin Profit.

Det paastaas, at Valutaloven skaffer Arbejde til nogle Grupper af Arbejdere, og dette skulde gøre, at Arbejderne skulde være Tilhængere af denne Lov. Der er nævnt et Tal som 6 000 Mand, der skulde være kommet i Arbejde ved Hjælp af denne Lov. Tallet er naturligvis vanskeligt at beregne, fordi man ved Hjælp af Valutaloven tillige kan regulere Importen og skaffe mere Import for nogle Landes Vedkommende, har kunnet skaffe den Regulering, som ogsaa fulgte af Englandstraktaten, hvorefter man skal indføre flere Varer fra dette Land, hvilket kan medføre Arbejdsløshed for danske Arbejdere.

Tallet er altsaa meget vanskeligt at fastslaa, fordi Foranstaltningen kan virke baade paa den ene og paa den anden Maade. Men selv om Importreguleringen muligvis skulde have skaffet enkelte Grupper noget mere Beskæftigelse, er det alligevel ikke noget afgørende Argument. Jeg hørte ved et Møde forleden en Socialdemokrat sige, at i og for sig havde Arbejderne Fordel af, at man destruerede Kreaturer, for det skaffede mere Beskæftigelse til nogle Slagteriarbejdere, og selvfølgelig kunde man ogsaa hævde, at Arbejderklassen vilde have Fordel af en Krig, fordi det vilde skaffe mere Beskæftigelse til de Arbejdere, der skulde producere Ammunition og Kanoner. Men det kan ikke være det Synspunkt, ud fra hvilket Arbejderklassen ser paa disse Forhold.

Man maa se paa, hvordan denne Foranstaltning som Helhed virker; og det er